

اولویت بندی میزان علاقمندی استفاده از روش های آموزشی - ترویجی به منظور کسب اطلاعات توسط نخل کاران (مورد مطالعه: شهرستان سراوان) مهناز نارویی^{۱*}، حسن صدیقی^۲، محمد چیدری^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ^۲ دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، ^۳ استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

انتخاب روشهای ترویجی مناسب و به کارگیری درست آنها، اهمیت و نقش قابل توجهی در موفقیت برنامه‌های ترویجی و تحقق اهداف دارد، چرا که انتخاب روش های آموزشی مناسب و مورد علاقه مخاطبین یکی از عوامل کلیدی در زمینه آموزش اثر بخش به شمار می روند. هدف کلی این پژوهش بررسی میزان اولویت علاقمندی نخل کاران به استفاده از روش های آموزشی - ترویجی جهت کسب اطلاعات فنی نخل کاری می باشد. جامعه آماری این تحقیق، نخل کاران ۱۹ روستا از توابع شهرستان خرما خیز سراوان بوده که تعداد نمونه آماری بر اساس فرمول کوکران ۲۸۰ نفر برآورد شد. روش جمع آوری اطلاعات در این تحقیق از طریق مطالعه اسنادی و به شیوه میدانی صورت گرفت. وسیله اصلی مورد استفاده در این تحقیق پرسشنامه بود که برای سنجش اعتبار آن مقدار ضریب کرونباخ آلفا برابر با ۸۹ درصد محاسبه گردید. نتایج حاصل از آزمون توصیفی نشان داد، روش های آموزشی- ترویجی مورد استفاده نخل کاران به ترتیب بازدید از باغات نمونه و الگو، شرکت در دوره های آموزشی- ترویجی، شرکت در کارگاه های آموزشی، مشاهده فیلم های آموزشی و استفاده از لوح های فشرده مرتبط با موضوع خرما بود که رتبه های اول تا پنجم را داشتند.

کلید واژه: نخل کاران، کسب اطلاعات، الویت علاقه مندی و روش های آموزشی- ترویجی.

مقدمه

یکی از برنامه ریزی ها و کارهای لازم برای افزایش آگاهی، دانش و مهارت و کارایی کشاورزان، آموزش است، زیرا با آموزش می توان از یک سو دانسته ها و اندوخته های قبلی آنان را تقویت کرد و از سوی دیگر آن ها را با دستاوردهای جدید علمی و فنی آشنا ساخت. آموزش باعث انتقال تجربیات، یافته ها و دست آوردهای جدید به کشاورزان می شود (زارع و برادران، ۱۳۸۸). با توجه به رشد و توسعه سریع دانش و فناوری، افزایش مشکلات جلوی پای کشاورزان برای موفقیت و پیشرفت خود و سازگار شدن با شرایط جدید با نیازهای متعددی از جمله، نیاز به افزایش دانش فنی، مهارت و درک عمومی از کشاورزی روبرو هستند (سهرابی، ۱۳۸۱). از این رو کشاورزان، دایما" با نیازهای آموزشی جدیدی مواجه می شوند، نقش آموزش در ارتقاء و بهبود ظرفیت

تولیدی کشاورزان و به عبارت دیگر بهبود کیفیت و نیروی انسانی و تاثیر اقتصادی آن یعنی افزایش بهره وری و تولید از دهه ۱۹۵۰ توسط نظریه پردازانی چون بیکر و تئودور شولتز تحت عنوان سرمایه انسانی به طور جدی مطرح گردید (شریعتی و همکاران، ۱۳۸۵).

نظام ترویج کشاورزی یکی از ابزارهای اولیه انتشار فن آوری های پیشرفته بوده و بطور قطع نقش مهمی در فرایند توسعه بویژه توسعه روستایی ایفا می کند. ترویج از طریق بهبود روش ها و فنون کشاورزی و افزایش کارایی تولید و درآمد، ارتقا سطح زندگی و بالا بردن استانداردهای اجتماعی و آموزشی، جامعه روستایی را تحت تاثیر قرار می دهد. ترویج از طریق ارتقاء سطح دانش و مهارت های کشاورزان در توسعه کشاورزی می تواند مفید باشد (میرزایی و همکاران، ۱۳۸۶).

استفاده از اطلاعات و دانش فنی، یکی از مهم ترین عوامل دستیابی به توسعه کشاورزی و روستایی است. از طرفی، ابزار اصلی انتقال سریع دانش و اطلاعات به کشاورزان، روشهای ترویجی است که توسط نهاد ترویج کشاورزی به منظور تغییرات مطلوب در دانش و مهارت کشاورزان، مورد استفاده قرار می گیرد. انتخاب روشهای ترویجی مناسب و به کارگیری درست آنها، اهمیت و نقش قابل توجهی در موفقیت برنامه های ترویجی و تحقق هدفها دارد (یعقوبی نژاد، ۱۳۸۴).

در بین کلیه عوامل تاثیرگذار در فرایند افزایش تولید، نقش آموزش های ترویجی بسیار مهم است و برای اجرای آموزش های ترویجی، روش های آموزشی یکی از عوامل کلیدی در زمینه آموزش اثر بخش به شمار می روند. در نتیجه کاربرد روش های آموزشی، میزان انتقال اطلاعات و مهارت های مورد نظر به مخاطبین و گروه های هدف فعالیت های ترویجی افزایش می یابد. در حقیقت کلیه روش های آموزشی دارای یک هدف مشترک هستند و آن آسان سازی یادگیری مخاطبان ترویج می باشد (Martin, & Adekunbi, 1991).

آموزش و ترویج کشاورزی با استفاده از روش های مختلف، وسایل و امکانات مناسب آموزشی در راستای اهداف مورد نظر، مخاطبان و ذی نفعان خویش (در این تحقیق نخل کاران) را مورد آموزش قرار داده تا تغییرات لازم در دانش، بینش، نگرش و در نهایت ارتقاء مهارت های لازم را در آنها به وجود آورند. چرا که با به کارگیری یافته های علمی و فنی نوین، بهره وری بهتری از کار و افزایش تولید حاصل شده و نهایتاً افزایش درآمد موجب تسهیل شرایط بهتر در زندگی کشاورزان خواهد شد. لذا، اهمیت و ضرورت ترویج و آموزش کشاورزی جهت تغییر در کشاورزان به عنوان سرمایه های ملی و منابع انسانی کشور و یک قشر مولد، مهم و تاثیرگذار در بخش کشاورزی کشور، ضروری می باشد (صادقی، ۱۳۸۶).

Okwu و daudu در سال (2011) با استناد به گفته های Wilson و (2006) نشان دادند درک و توسعه منابع ترویجی و روش های آموزشی مورد استفاده مخاطبان، نیاز اولیه برای برنامه های آموزشی موثر می باشد چرا که پیامی که ارسال می شود و آن آگاهی که به سبب آن مخاطبان دریافت می کنند اهمیت دارد .

در انتخاب روش آموزشی مناسب، اصولی را نیز باید مد نظر قرار داد که عبارتند از: ۱- هیچ روش آموزشی منحصر به فردی بهتر از روش آموزشی دیگر نیست بلکه هر روش در شرایط خاصی بهترین است؛ ۲- برای اجرای برنامه های ترویجی باید از چند روش آموزشی استفاده نمود تا فراگیری آسان تر و سریع تر شود؛ ۳- در بعضی موارد روش های آموزشی همپوشانی پیدا می کنند که باعث تقویت یکدیگر می گردند .روش های آموزشی به سه دسته رو شهای آموزش انفرادی، گروهی و انبوهی، تقسیم می شوند .روش های آموزش انفرادی شامل ملاقات در خانه و مزرعه، دیدار ارباب رجوع از اداره ترویج، تماس های غیر رسمی، کشاورز نمونه، روش های ارتباط تلفنی می باشد .روش های آموزش گروهی شامل نمایش های عملی (نمایش طریقه و نمایش نتیجه)، روز مزرعه، گردش صحرائی، ایراد سخنرانی، روش پرسش و پاسخ، کارگاه، بحث گروهی و روش های آموزش انبوهی شامل: رادیو، تلویزیون، نمایش فیلم، رسانه های چاپی و نمایشگاه می باشد (فمی، ۱۳۸۹).

البته علاوه بر روش های ترویجی فوق، صباغیان و معینی (۱۳۸۳). در مطالعه ای با عنوان «اثر بخشی کارگاه های آموزشی: مطالعه موردی» به این نتیجه دست یافتند که کارگاه های آموزشی در بهبود آموزش و اثربخش شدن آن تأثیر دارد. کارگاه های آموزشی موجب افزایش مهارت، آگاهی و توانایی افراد می گردد.

دکتر «ناب» در سال ۱۹۰۳ استفاده از مزرعه های نمایشی را به عنوان یک روش آموزشی ترویجی و مؤثر در تغییر روشهای تولیدی بهره برداران ابداع نمود. به اعتقاد وی، مشاهده واحدهای بهره برداران که توسط ایستگاه های تحقیقاتی و دانشکده های کشاورزی با هزینه دولتی ایجاد شده، نمی تواند انگیزه کافی برای پذیرش شیوه های نوین و مدیریت پیشرفته برای بهره برداران داشته باشد (مدیریت ترویج و نظام بهره برداری سازمان جهاد کشاورزی استان مرکزی، ۱۳۸۹).

روشهای آموزشی ترویجی ابزار کار عاملین ترویج می باشند و این یکی از اصول اختلاف بین روشهای آموزشی رسمی و غیر رسمی است . همانطور که آموزشهای رسمی روی محتوا و شکل گیری تمرکز می کند. آموزشهای غیر رسمی روی روشهای آموزشی، پایه ریزی و تمرکز می یابد و شکل می گیرد که باید برحسب مورد و ماهیت مطالب مورد نیاز کشاورزان از آن در بر قراری ارتباط مؤثر و مفید جهت انتقال مطالب علمی و مهارتهای جدید کشاورزی استفاده گردد (طرح مطالعاتی - معاونت ترویج).

روش های ترویجی به کلیه فعالیتهای و فونوی اطلاق می شود که مروجین برای ارتباط با مردم از آنها استفاده می کنند. این روش ها نشانگر راههایی هستند که در آن منابع ترویجی به منظور انتقال پیام ها با دریافت کنندگان مرتبط شده اند (هاوکینز و همکاران، ۱۳۸۵).

روش ها و ابزار کمک آموزشی در ترویج متنوع بوده و کار برد هر یک ویا ترکیبی از آنها بستگی به موضوع وهدف پیام سطح اطلاعات و تجربیات و کیفیت گیرندگان آن پیام دارد. بدین ترتیب و با توجه به این شرایط می باید مناسبترین روش های ترویجی برای انتقال پیام را انتخاب و به خدمت گرفت.

تجارب متعدد و مکرر نشان میدهند که برای انتقال موضوع پیام به هر فرد ویا هر گروه همواره مؤثرترین روشهای آموزشی وجود دارد. سعی یک آموزشگر باید این باشد که ضمن بررسی آزمایش و تجربه مؤثرترین روش را برای آموزش یک مطلب بخصوص به یک فرد و یا یک گروه بخصوص پیدا کند. این کوشش به چند منظور اعمال میگردد. اولاً انتخاب روش مؤثر و مناسب، متضمن صرف وقت کمتری برای مروجان و روستاییان است ثانياً کارآیی برخی روش ها بر سایر روش های آموزشی برتری دارد این بدان معنی است که با استفاده از برخی روش های مناسب آموزشی یک پیام را فراگیران بهتر یاد میگیرند و مروج نیز با سهولت بیشتری یاد می دهد. ثالثاً استفاده از برخی روش های آموزشی، کار پذیرش یک پدیده یا شیوه نوین را توجیه می کند این موضوع بخصوص زمانی صادق است که از روش های عملی و نمایشی بهره برداری گردد. روش های آموزشی - ترویجی بعنوان ابزار ها و تکنیک های هستند که یک موقعیت ارتباطی را بین کشاورزان و مروجان ترویج ایجاد می کنند (Hosseini and Soltani, 2011).

مواد و روش ها

این تحقیق از نظر ماهیت، توصیفی، از نظر نحوه جمع آوری داده ها پیمایشی و از نظر هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ تجزیه و تحلیل داده ها، تحقیق کمی محسوب می شود. جامعه آماری این پژوهش را نخل کاران ۱۹ روستا از توابع شهرستان سراوان در استان سیستان و بلوچستان در سال ۱۳۹۳ تشکیل می دهند ($N=1000$). شهرستان سراوان از نظر تولید خرما در کشور در برخی ارقام رتبه اول را دارا می باشد. این شهرستان با داشتن آب و هوای متمایز از دیگر نقاط استان در تولید ارقام متعدد یکی از قطب های مهم خرما در کشور می باشد. در این تحقیق از روش نمونه گیری تصادفی استفاده شد و با استفاده از فرمول کوکران از جامعه آماری نمونه گیری شد ($n=280$). ابزار تحقیق پرسشنامه بود. که از دو بخش تشکیل شده بود. بخش اول به سنجش میزان استفاده از روش های آموزشی - ترویجی کشاورزی، بخش دوم، ویژگی های فردی و حرفه ای نخل کاران اختصاص داشت. بخش اول پرسشنامه براساس طیف پنج قسمتی از هیچ تا خیلی زیاد (در دامنه ۰ الی ۴) سنجیده شد. متغیرهای مستقل و وابسته

این تحقیق را به ترتیب ویژگی های فردی و حرفه ای (سن، تحصیلات، سابقه نخل کاری و سطح زیر کشت)، تشکیل دادند. روایی محتوایی ابزار تحقیق با استفاده از نظرات متخصصان و اساتید ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، پس از چند مرحله اصلاح و بازنگری به دست آمد. پایایی درونی ابزار تحقیق مورد نظر با استفاده از آلفای کرونباخ، ۰/۹۳ محاسبه شد که نشانگر اعتبار بالای پرسشنامه است. تجزیه و تحلیل داده ها در سطح توصیفی (توزیع فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) به کمک نرم افزار SPSS انجام شد.

جدول ۱- ویژگی های فردی و حرفه ای نخل کاران (n=۲۸۰)

متغیر	سطوح متغیر	فراوانی	درصد	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
سن (سال)	>۲۵	۵	۱/۸	۵۵	۷	۲۱	۱۰۰
	۲۶-۴۲	۴۶	۱۶/۴				
	۴۳-۵۹	۹۶	۳۴/۳				
	۶۰-۷۶	۱۲۵	۴۴/۶				
	۷۷<	۸	۲/۹				
تعداد نخل	>۱۰۰	۹۲	۳۲/۹	۳۴۵	۷	۱۰	۱۰۰۰۰
	۱۰۱-۱۰۰۰	۱۸۳	۶۵/۴				
	۱۰۰۱<	۵	۱/۸				
سابقه نخل کاری (سال)	>۲۰	۸۷	۳۱/۱	۳۹	۱۰	۴	۶۰
	۲۱-۴۰	۱۶۱	۵۷/۷				
	۴۱<	۳۲	۱۱/۴				

ادامه جدول ۱- ویژگی های فردی و حرفه ای نخل کاران

متغیر	سطوح متغیر	فراوانی	درصد
شغل اصلی	کشاورزی	۲۲۴	۸۰
	غیر کشاورزی	۵۶	۲۰
میزان تحصیلات	بی سواد	۱۲۲	۴۳/۶
	ابتدای	۷۲	۲۵/۷
	راهنمایی	۳۱	۱۱/۱
	دیپلستان	۳۵	۱۲/۵
	دانشگاهی	۲۰	۷/۱

جدول ۱- رتبه بندی میزان استفاده از روش های آموزشی-ترویجی برای کسب اطلاعات فنی نخل کاری

روش های آموزشی-ترویجی	میانگین*	انحراف معیار	رتبه
-----------------------	----------	--------------	------

۱	۱/۰۷۰	۲/۸۹۶	بازدید از باغات نمونه و الگو
۲	۱/۰۷۳	۳/۱۳۹	شرکت در دوره های آموزشی-ترویجی
۳	۱/۱۱۸	۲/۶۳۵	شرکت در کارگاه آموزشی
۴	۱/۱۸۵	۳/۲۷۸	مشاهده فیلم های آموزشی
۵	۱/۱۸۹	۳/۰۵۷	استفاده از لوح فشرده مرتبط با موضوع خرما

۱: هیچ ۲: کم ۳: متوسط ۴: زیاد ۵: خیلی زیاد منبع: یافته های تحقیق

نتایج

یافته های حاصل از این تحقیق نشان می دهد که میانگین سنی نخل کاران ۵۵ سال (انحراف معیار ۷) می باشد (نخل کاران در گروه سنی ۱۰۰-۲۱ سال قرار دارند). از لحاظ جنسیت، تمامی نخل کاران (۱۰۰٪) مرد و متأهل بودند. در این مطالعه، کمتر از نیمی (۴۳/۶٪) از نخل کاران دارای تحصیلات بی سواد، ۲۵/۷ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، ۶٪ درصد تحصیلات راهنمایی و دبیرستان و تنها ۲۰ نفر (۷/۱٪) تحصیلات دانشگاهی داشتند. میانگین سابقه نخل کاری ۲۹ سال (انحراف معیار ۱۰) بوده است که بیش از نیمی از نخل کاران (۵۷/۷٪) سابقه بین ۴۰ الی ۲۱ سال و مابقی (۳۱/۱٪) سابقه کمتر از ۲۰ سال و (۱۱/۴٪) بیش از ۴۱ سال است. تعداد نخل اکثریت نخل کاران (۶۵/۴٪) بین ۱۰۰۰-۱۰۱ نخل، (۱/۸٪) بیش از ۱۰۰۱ نخل و مابقی (۳۲/۹٪) کمتر از ۱۰۰ نخل داشتند. شغل اصلی اکثر نخل کاران (۸۰٪) کشاورزی و (۲۰٪) غیر کشاورزی بود.

براساس یافته های تحقیق، بیشترین علاقمندی نخل کاران به استفاده از روش ترویجی - آموزشی، روش بازدید از باغات نمونه و الگو می باشد بعد از آن شرکت در دوره های آموزشی-ترویجی در رتبه دوم، شرکت در کارگاه ها آموزشی در رتبه سوم، مشاهده فیلم های آموزشی در رتبه چهارم و کمترین رتبه مربوط به استفاده از لوح فشرده مرتبط با موضوع خرما می باشد. بیشترین نخل کاران تمایل دارند به منظور کسب اطلاعات در ارتباط با نخل کاری از روش های عملی آموزشی ترویجی نسبت به روش های تئوری بهره گیری داشته باشند.

نتیجه گیری و پیشنهادات

بر اساس یافته های بدست آمده میانگین سنی نخل کاران تقریباً ۵۵ سال می باشد، این امر نشان دهنده میانسالی بودن نخل کاران منطقه می باشد. با توجه به اینکه جامعه آماری مورد مطالعه مسن هستند لذا باید از روش های آموزشی متناسب با علائق آنان استفاده شود و به شرایط جسمی و فیزیکی آنها توجه شود.

با توجه به اینکه اکثر نخل کاران از سطح تحصیلات پایینی برخوردار می باشند لذا لازم می باشد از روش های ترویجی متناسب با سطح سواد نخل کاران استفاده شود پیشنهاد می شود کلیه کلاس ها بصورت FFS (مدرسه در مزرعه) و کارگاه های عملی در باغ صورت گیرد.

با توجه به نتایج حاصل از میزان علاقه مندی نخل کاران به استفاده از روش های آموزشی ترویجی متوجه می شویم اکثریت نخل کاران استفاده از روش های ترویجی بازدید از باغات نمونه و الگو و روش های عملی بیشترین اولویت را داشته لذا لازم می باشد بازدید از باغات متناسب با زمان نخل کاران و بصورت پراکنده انجام گردد.

- با توجه به نتایج، مروجان کشاورزی بیشتر از روش های آموزشی ترویجی که بصورت عملی و بازدید برگزار می گردد، استفاده نمایند.
- به منظور یادگیری و افزایش بهره گیری نخل کاران از کلاس های آموزشی، استفاده از چند روش آموزشی نسبت به استفاده از یک روش بهتر است بنابراین مروجان بایستی سعی کنند از ترکیبی از روش های مختلف در کار آموزش و ترویجی استفاده نمایند.
- با توجه به نتایج ویژگی های فردی نخل کاران در می یابیم اکثریت مخاطبین مسن می باشند لذا لازم می باشد در انتخاب روش های آموزشی به سطح سواد، سن، وضعیت فیزیکی و غیره مخاطبین توجه شود.
- به منظور توجه به میزان علاقه مخاطبین در راستای استفاده از روش های ترویجی فراهم بودن امکانات و وسایل لازم ضروری می باشد.

منابع

- 1-Hosseini, S.j. and Soltani, Z. (2011). The role of Extension in adopting solar energy in rural areas: case of Carbon sequestration Project. American Journal agricultural and biological sciences. 1:99-104.
- 2-Martin, R.M. , Adekunbi , O.O. (1991). Perceptions of Iowa vocational agriculture teachers regarding methods used in agricultural education, *Journal of Agricultural Education*, 32, PP13-17.
- 3-Okwa, O.j. and Daudu, s. (2011). Extension communication channels usage and preference by farmers in Benue State, Nigeria. *Journal of Ageicultural Extension and Rural Development*. 5: 282-286.

۱- دن بن، ون. هاوکیز، ب. (۱۳۸۵). **ترویج کشاورزی**، ترجمه حی تبرائی و اسد الله زمانی پور، انتشارات فردوسی مشهد.

۲- سهرابی، ح. (۱۳۸۱). **نیازهای آموزشی تخصیصی کوتاه مدت کارکنان سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور**، مرکز مدارک و انتشارات، ص ۲.

- ۳- شریعتی، م.، چیدری، م.، ملک محمدی، ا.، خواجه، ا. ع.، و ایرانی، پ. (۱۳۸۵). **امنیت غذایی**. گروه، علوم کشاورزی فرهنگستان علوم ج.ا.ا. تهران، ص ۲۰ و ۹۹.
- ۴- صادقی، ا. (۱۳۸۶). **بررسی اثربخشی فعالیتهای شرکتهای تعاونی تولید روستایی استان مازندران در دستیابی به اهداف اقتصادی و اجتماعی**، مطالعه موردی شهرستان آمل. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی (چاپ نشده)، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران.
- ۵- صباغیان، ز.، و معینی، ل. (۱۳۸۳). **اثربخشی کارگاه های آموزشی**: مطالعه موردی. فصلنامه علوم انسانی. سال. ۱۰. شماره ۳. صفحات ۲۸.
- ۶- فمی، ح. (۱۳۸۹). **اصول ترویج و آموزش کشاورزی**. چاپ سوم. تهران. انتشارات: دانشگاه پیام نور. صفحات. ۱۰۵-۶۱.
- مدیریت ترویج و نظام بهره‌برداری، سازمان جهاد کشاورزی استان مرکزی (۱۳۸۹). **اهداف طرح تسریع انتقال یافته‌ها**. [پیوسته]، دسترس‌پذیر در: <http://www.jkmt.ir>، مشاهده شده در تاریخ ۱۳۸۹/۴/۱۷.
- ۷- یعقوبی‌نژاد، م. (۱۳۸۴). **ارزشیابی اثر بخشی روش‌های ترویجی**. سمپوزیوم ارزشیابی طرح‌های مطالعاتی آموزشی- ترویجی، تهران - ۳۰ آذر ۱۳۸۴.

The priority concerned to use the methods of extensional training for the purpose of acquiring information from the palm-growers.

Mahnaz naroeey^{*1}, hasan sedighi², mohamad chizari³

¹ M. Sc Student, Department of Agricultural Extension and Education, Tarbiat modares University, Iran, ² Associate Professor, Department of Agricultural Extension and Education, Tarbiat modares University, Iran, ³ Professor, Department of Agricultural Extension and Education, Tarbiat modares University, Iran

Abstract

The use of efficient extensional methods and apply these methods, which give an importance and measure the role of extensional training to get success. The efficient methods of training due to wants of the palm growers can find a solution in the field of extensional- training. Survey, the date palm farmers in 19 villages Related to Saravan city functions has been studied. The sample of 280 was calculated based on the formulas of Cochran. Information gathered through this research method of documentary research and field methods were. The main instrument used in this study was a questionnaire that its validity Cronbach alpha coefficient was calculated with 89 percent. The aim of this research is to measure the priority concerned of the palm growers to use the methods of extensional training to acquire technical information of the palm growers. The result of the descriptive test has shown that the methods of extensional training of palm growers was visiting model gardens as a sample, participate in the workshops, related courses, watching films and compressed tablet were the five first top methods which has been allocated.

Key words: palm growers, acquiring information, priority interest, extensional training and methods.